ematai אימתי

PSALMS CHAPTER 6

Introduction

We cry out from emotional and physical pain. Yet we gain comfort and hope by reminding ourselves of God's loving kindness and His power to heal.

For the leader; with instrumental music on the sheminith. A psalm of David. Lord, do not punish me in anger, do not chastise me in fury. Have mercy on me, Lord, for I languish; heal me, Lord, for my bones shake with terror. My whole being is stricken with terror, while You, Lord - how long!! Lord, turn! Rescue me! Deliver me as befits Your faithfulness. For there is no praise of You among the dead; in Sheol, who can acclaim You? I am weary with groaning; every night I drench my bed, I melt my couch in tears. My eyes are wasted by vexation, worn out because of all my foes. Away from me, all you evildoers, for God heeds the sound of my weeping. God heeds my plea, God accepts my prayer. All my enemies will be frustrated and stricken with terror; they will turn back in an instant, frustrated.

לַמְנַצֵּחַ בְּנְגִינוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לַדְוֹד: י-הוה אַל־בְּאַפְּך תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בְּאַפְּך תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בְּאַפְּר תוֹכִיחֵנִי וְאַלֹּ בְּחָמְרְךּ תְיַסְרֵנִי: חָנֵנִי י-הוה כִּי אָמְלֵל אָנִי רְבְּאֵנִי י-הוה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמִי: וְנַפְשִׁי נִבְּהֲלָה מְאֹד וְאַתְּ י-הוה עַד־מָתִי: וְנַפְשִׁי נִבְּהֲלָה מְאֹד וְאַתְּ י-הוה עַד־מָתִי: שַׁנְבָּה י-הוה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךּ: כִּי אֵין בַּמְּעֶת זְכְרֶךְ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־ חַסְדֶּךְ: פִּי אֵין בַּמְעָת אַמְסֶה: עֲשְׁשָׁה מִכֵּעַס עֵינִי בְּדְמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: עֲשְׁשָׁה מִכֵּעַס עֵינִי בְּדְבְּיִי יִשְׁבִּר י-הוה קִפְּלָתִי יִשְׁחַר יִבְּשֹׁי וְיִבְּהַלּי מְשָׁרִי י-הוה הְפִּלְּתִי יִשְׁמַע י-הוה קִפְלָּתִי יִשְׁמִע י-הוה הְפִּלְתִי יִשְׁתוֹ בְּבְיִי: שְׁמַע י-הוה הְפִּלְּתִי יִשְׁבוּ וְבִּשְׁוֹ וְיִבְּהָלוּ מְמִנְי יִ-הוה הְפִּלְּתִי יִשְׁבוּ וְבִשׁוּ וְיִבְּהָלוּ מְיִי יִשְׁבוּ וְבִּשְׁר יִבְשׁוֹ וְיִבְּהָלוּ מְטִי יִּשְׁבוּ מְמִנְי י-הוה הְפִּלְּתִי יִשְׁבוּ וְבִּשְׁר יִבְּשׁׁר יִבְּשִׁי וְיִבְּבְּיוֹי יִשְׁבוּ וְבִּבְּעוֹי יִשְׁבוּ וְנִבְּהָּוֹלוּ מְיִי יִּשְׁבוּ וְבִּבְּעוֹי יִשְׁבוּ וְבִּבְּיוֹי יִשְׁבוּ וְבִבְּיוֹי יִשְׁבוּ וְבִּבְּעוֹי יִשְׁבוּ וְבִּבְּיוֹי יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ וְבִּבְּיי: בְּשׁוּ וְנִבְּהָּוֹי יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ וְבִּבְּיוֹי יִשְׁבוּ וְנִבְּהָּוֹי יִשְׁבוּ וְבִּבְּעוֹי יִשְׁבוּ וְבִּבְּיוֹי יִשְׁבוּ וְבִּבְּיי יָשְׁבוּ וְבִּשׁוּ וְבִּבְשוּוּ וְבִּבְּיוֹ יִשְׁבוּ וְבִּשׁוּ וְבִּבְּיוֹי יִשְׁבוּ יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ וְבִּבְיי יִשְׁבוּ יִבְשׁוּ וְבִּים יִּישׁבוּ יִישְׁבִּי יִישְׁבוּי יִבְּשׁוּ בְּיִים יִּעְיִים וּיִּבְּים מִּיִּים וּיִּים וּיִים בּּיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיּיִים בּייִים בְּיִים בְּיּים בּיּיִים בְּיּים בּיּיִים בְּיִים בּייִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִייִּים בְּעִים בּייִים בְּיִים בְּיִבּייִים בְּיִּים בְּיִבּייִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִיים בְּיִיםּיְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיּים בְּבְּיִים בְּ

The words of this Psalm convey a deeply emotional plea for mercy and healing in the face of overwhelming sorrow and physical suffering. We pray to God, "O Lord, do not punish me in anger, do not chastise me in fury" (יְהַסְּבִינִי וְאַל-בַּחָמָתְּךְ תְיַסְבֵינִי וְאַל-בַּחָמָתְךְ תְיַסְבֵינִי וְאַל-בַּחָמָתְרְ תְיַסְבֵּינִי וְאַל-בַּחָמָתְרְ תְיַסְבֵּינִי וְאַל-בַּחָמָתְרְ תְיַסְבֵּינִי וְאַל-בַּחָמָתְרְ תְיַסְבֵּינִי וְאַל-בַּחָמָתְרְ תְיַסְבֵּינִי וְאַל-בְּחָמָתְרְ תְיַסְבֵּינִי וְאַל-בְּחָמָתְרְ תְּבַּחָמָתְרְ תְיַסְבֵּינִי וְאַל-בְּחָמָתְרְ תוֹכִיחֵנִי וְאַל-בְּחָמָתְרְ תוֹכִיחֵנִי וְאַל-בְּחָמָתְרְ תוֹכִיחֵנִי וְאַל-בְּחָמָתְרְ תוֹכְיחֵנִי וְאַל-בְּחָמָתְרְ מוֹכּיחִנִי וְשְבְּמָתְרִי וְשָׁבְּמָיוֹ וּ Have mercy on me, O Lord, for I languish; heal me, O Lord, for my bones shake with terror" (חַבֵּנִי יְהוָה כִּי אָמְלֵל אָנִי רְפָאֵנִי יְ-הוָה כִּי נִבְהָלוּ עֲצָמָי). These lines capture profound distress, both emotional and physical, emphasizing the urgent need for divine intervention and comfort. The anguish of the sick is palpable: "I am weary with groaning; every night I drench my bed, I melt my couch in tears" (אַשְּׁתָה בְּכַל-לַיְלָה מִּטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׁי אַמְסֶה בְּכַל-לַיְלָה מִּטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׁי אַמְסֶה sense of hopelessness and isolation.

Amidst this despair, there is also a plea to stay in this world and maintain a relationship with God. "There is no praise of You among the dead; in Sheol, who can acclaim You" (כָּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךְ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־ּלֶּךְ:)? It is precisely from this relationship that a glimmer of hope for divine compassion emerges: "God heeds the sound of my weeping! God heeds my plea, God accepts my prayer" (כִּי יֶשָׁמַע יְ-הוָה מְּוֹל בִּכְיִי: שָׁמַע יְ-הוָה תְּנְתָּרִי).

Being heard by God provides consolation and strength, allowing one's feelings to transition from agony to reassurance. This Psalm encapsulates the pain from illness alongside the potential of heartfelt prayer to bring mercy for oneself and all those who are suffering.

